

с. 101.

с. 101.

Быт. гл. 18.

с. 101.

с. 101.

с. 101.

с. 101.

Быт. гл. 18. с. 31.

дацирь, токѡ данѡ не вѣхѡ сторили
 нѣкое зло на странницыти. Ала тѣи
 не бѣли доволны на товѡ, ами двѣ-
 ли: ты си пришлецъ тѣка, и искашь
 ли да заповѣдашь намъ; И като по-
 мыслили да хвѣтатъ благочестиваго
 Лѡта, Ангелыти ѡворили вратѡта и го
 зѣли вѣтри въ дѡматъ. Беззаконни-
 цыти искали да развѣятъ вратѡта. Ала
 ги нападнала такава слѣпотѡ што не-
 можѣли да найдатъ вратѡта. Послѣ,
 когѡ си ѡишлѣ тѣи, ѡ вратѡта, Анге-
 лыти ѡбѣвили Лѡтѣ, какъ сѡ проводни-
 ны ѡ Бога да истребятъ тойзи градъ.
 Тѣи мѡ напоконъ повелѣли да излѣ-
 зи изъ градѡтъ веднѡ сасъ сичкити си
 сродницы скорѡ безъ забаввани. По-
 диръ товѡ Лѡтѣ казалъ на своити зѣ-
 тюве и ги придѡмвалъ, ала тѣмъ имъ
 сѡ ѡвѣло товѡ смѣшно. Предъ да сѡ
 разсѡмни Ангелыти рѣкли на Лѡта, да
 варви сасъ тѣхъ. А той като щѣлъ
 ѡщѣи малко да сѡ позабави, Ангелыти
 го зѣли за раката наеднѡ сасъ женѡта
 нѣгѡва и двѣти мѡ дацирь и ги извѣли
 ванъ ѡ градѡтъ. И като ги извѣли Ан-
 гелыти изъ вратѡта градски, повелѣли
 имъ